

ikke-pensionerede tjenestemænd m. v. over 67 år, hvis antal er anslået til 30 000—35 000.

Tænkte man sig imidlertid til trods herfor, at den andel af de over 67-årige, der vil oppebære indtægtsbestemt folkepension, kunne stige til 85 pct., betyder dette, at ca. 20 000 personer, der nu er regnet at ville modtage mindstebeløbet, overflyttes til at modtage en indtægtsbestemt ydelse. Da disse må have ikke ubetydelige indtægter, kan man næppe regne med, at de som gennemsnit vil opnå en forhøjelse i pensionen på mere end 1 000 kr. pr. person. Dette ville således medføre en stigning i de totale udgifter på ca. 20 mill. kr. En sådan stigning indenfor de nærmeste år har man dog, som nævnt, ikke anset for sandsynlig.

For personer under 67 år har man ikke regnet med nogen ekstraordinær tilvækst i

aldersrentefrekvensen, idet disse personer ikke kan modtage mindstebeløbet og derfor ikke automatisk kommer i forbindelse med det offentlige og derigennem påvirkes til at søge den indtægtsbestemte ydelse.

Regnede man imidlertid til trods herfor med, at godt 50 pct. af personerne i denne aldersgruppe efter deres indtægt og formue kan oppebære folkepension, og at disse alle ville søge folkepension, ville dette betyde en merudgift på ca. 20 mill. kr., idet man herved regner med ca. 2 000 kr. pr. person.

Den teoretisk største udgiftsforøgelse, der kan blive tale om, nemlig hvis 85 pct. af de over 67-årige og godt 50 pct. af de under 67-årige modtager indtægtsbestemt folkepension, ville således bevirke en samlet udgiftsforøgelse på 40 mill. kr. udover de ca. 200 mill. kr., man forventer vil blive merudgiften ved gennemførelse af forslaget.